

Р.Д. Василюшин	
ВУГЛЕЦЕДЕПОНОВАЛЬНА ТА КИСНЕПРОДУКУВАЛЬНА ФУНКЦІЇ ПОВНИХ ЯЛИЦЕВИХ НАСАДЖЕНЬ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ	347
Г.В. Іжик	
РОЛЬ І ФУНКЦІЇ ВІДМЕРЛОЇ ДЕРЕВИНИ В БУКОВИХ ПРАЛІСАХ.....	352
Р.О. Андрущенко	
ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЇ П'ЯДУНА ЗИМОВОГО (<i>OPEROPHTERA</i> <i>BRUMATA</i> L.) В УМОВАХ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПОЛІССЯ.....	357
І.М. Матейко	
НОРМАТИВИ ОЦІНЮВАННЯ КОМПОНЕНТІВ НАДЗЕМНОЇ ФІТОМАСИ ДЕРЕВОСТАНІВ ЯСЕНА ЗВИЧАЙНОГО У ПРАВОБЕРЕЖНОМУ ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ.....	364
О.Р. Олейнюк, О.І. Каспрук	
ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ОЗЕЛЕНЕННЯ ДВОРИКІВ СТАРОЇ ЧАСТИНИ ЛЬВОВА ТА ЇХ ФЛОРИСТИЧНА СТРУКТУРА	368
В.В. Попович	
ДЕВАСТОВАНІ ЛАНДШАФТИ В ЗОНІ НАГРОМАДЖЕННЯ ТВЕРДИХ ПОБУТОВИХ ВІДХОДІВ І ЇХ ФІТОМЕЛІОРАЦІЯ	376
О.А. Стасюк, В.П. Шлапак	
БІОМЕТРИЧНІ ПОКАЗНИКИ ШИШОК І ПОСІВНІ ЯКОСТІ НАСІННЯ СОСНИ ВЕЙМУТОВОЇ (<i>PINUS STROBUS</i> L.) В УМОВАХ ПРАВОБЕРЕЖНОГО ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ	380
К.С. Брунець	
ІСТОРИЧНИЙ ГЕНЕЗИС СОСНЯКІВ ЛЬВІВСЬКОГО РОЗТОЧЧЯ.....	384
А.І. Савчин	
ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ СТАРОВІКОВОГО БУКОВОГО ДЕРЕВОСТАНУ У ВЕРХІВ'І БАСЕЙНУ Р. СУКІЛЬ (СХІДНІ БЕСКИДИ) 389	

ДО ВІДОМА АВТОРІВ СТАТЕЙ 398

ПЕРЕДМОВА

Ландшафтна архітектура, яка своїм корінням сягає в сиву давнину, займається творенням культурних ландшафтів. Між культурним і природним ландшафтом немає значної різниці. У культурному ландшафті зберігаються геологічна будова, морфологічні риси рельєфу, основні особливості природного клімату. Культурний ландшафт перебуває під впливом важливих географічних закономірностей – зональності та атональності.

Свідоме конструювання культурного ландшафту, яким займається ландшафтна архітектура, базується на пізнанні зв'язків як між компонентами ландшафту (рельєфом, кліматом, ґрунтами, гідрологією, рослинним і тваринним світом), так і між його морфологічними складовими частинами (місцевостями, урочищами, фаціями) і передбачає максимальне відтворення природних ресурсів, запобігання несприятливим природним процесам, створення здорового середовища для життя людей.

Ландшафтна архітектура, яка сьогодні черпає творче естетичне начало із садово-паркового мистецтва усіх періодів його історичного розвитку (стародавнього світу, середньовіччя, ренесансу, бароко, класицизму, модерну), вступила в нове тисячоліття з новими ідеями і формотворенням. Особливо це стосується участі ландшафтно-архітектурних процесів в урбаністичних процесах, які через інтенсифікацію міського способу життя змушують шукати дедалі нові поєднання архітектурних і природних елементів урбанізованого ландшафту.

Брати Олмстеди, працюючи над створенням знаменитого міського парку в Нью-Йорку, внесли у садово-паркове мистецтво дух технічного прогресу, об'єднавши їх у запропонованій назві "ландшафтна архітектура" – архітектура відкритих просторів. Ландшафтні архітектори, поряд з подальшим розвитком садово-паркового мистецтва, формують ландшафти промислових і житлових комплексів, автомагістралей та їх вирішення, створюють відпочинкові комплекси, відновлюють зруйновані господарською діяльністю ландшафти.

Наукова, практична і освітня робота у галузі ландшафтно-архітектурної справи впродовж останнього двадцятиріччя підтвердила закономірність і необхідність появи цього напрямку діяльності в суспільному житті незалежної України. Передусім, це стосується залучення ландшафтних архітекторів у процеси відновлення історичних об'єктів, зокрема палацово-паркових комплексів, озеленення населених місць, розвитку інтродукційного процесу, відтворення природи на зруйнованих, техногенних, девастованих ландшафтах.

У цьому випуску "Наукового вісника" НЛТУ України публікуються наукові статті, пов'язані з різними аспектами сучасної ландшафтно-архітектурної та озеленення населених місць.

В.П. Кучерявий

доктор с.-г. наук, професор, завідувач кафедри ландшафтно-архітектурної,
садово-паркового господарства та урбоєкології
Національного лісотехнічного університету України,
член Міжнародної федерації ландшафтних архітекторів (IFLA)